

[Simonsen.]

denne, at det lider af den samme svaghed som det lovforslag, vi netop har behandlet. Man tager munden meget fuld, når man taler om en maksimumsdækning på 615 kr. pr. uge. Det ville selvfølgelig være tiltalende, men vi skal også en gang imellem gøre os klart, at vi ikke skal opbygge systemer, hvor vi alle sammen bare betaler ind for at betale ud igen til hinanden, men at det drejer sig om at finde et socialt trykkesystem, som virkelig hjælper de mennesker, der er i nød, og hvor ydelsen ikke i den grad er så indtægtsafhængig, som forslaget om de 615 kr. lægger op til.

Hvad ventetidsregler og procentvis dækning for tabt arbejdsfortjeneste angår, hænger det igen sammen med det punkt, vi har diskuteret før, og jeg vil da gerne til beroligelse for hr. Bundvad sige, at når vi i det konservative folkeparti taler om en koordination af disse ydelser på dagpengeområdet, så er det selvfølgelig ikke en koordination ned til det laveste niveau. Vi kan slå fast, at den diskussion om, at vi begynder at stille folk dårligere, end de har været stillet før, kan vi godt lægge på hylden. Det må være helt klart, at når vi taler om koordination og ajourføring, så er der tale om forbedringer af hele dagpenge-systemet.

Det er også blevet nævnt, når vi diskuterer disse problemer omkring ulykkes- og sygedagpenge, at den kommission, der har været nedsat, netop fik et kommissorium, hvori det stod, at de sociale ydelser ikke skulle forringes, fordi kommissionen arbejdede. Det synes jeg sandelig også vi har beviser for ikke har været tilfældet; det gælder dette punkt, som det gælder andre punkter, vi har behandlet. Jeg synes derfor nok, der er grund til måske at kaste ind i debatten, at vi også skal passe en lille smule på, at vi ikke bliver hykleriske, når vi taler om disse ting. Når viljen er til stede, som den har manifesteret sig, så er det et spørgsmål om med det fyldige materiale, som vi har fået udleveret, virkelig at gå i gang med at diskutere: hvordan kan vi opbygge det bedste system, og hvornår vil der være mulighed for at gennemføre det?

Lad os komme ned på jorden, og så lad os få en nøgtern diskussion, når regeringen kommer med sit udspil.

Eva Ree: Det er rigtigt, som det er blevet sagt, at der er flere paralleller til det lovforslag, vi netop har drøftet; der er blandt andet en parallel med hensyn til ventetidsafskaffelser — derudover foreslås det, at ulykkesforsikringen overføres fra de private ulykkesforsikringselskaber til en statsinstitution — og jeg kan derfor stort set henvise til de bemærkninger, jeg på venstres vegne fremsatte, da vi drøftede det foregående punkt på dagsordenen. Her som før gælder det, at forslagene ikke kan stå alene, men må ses i større sammenhæng, at de må indgå i en fælles planlægning. Vi er alle sammen enige om, at der bør være fælles regler for dagpenge under sygdom og under ulykke, og vi burde også kunne blive enige om, at de bør bygge på fælles overvejelser forud.

En del af de problemer, som forslaget her tager sigte på, er allerede kulegravet i socialreformkommissionens betænkning og indgår på det grundlag i de overvejelser, regeringen for øjeblikket gør sig. Det er derfor naturligt, synes jeg, og det oplyste socialministeren jo også, at kommissionen får mulighed for at arbejde videre med de uopklarede spørgsmål, der drejer sig om kapitalerstatninger og andre ydelser. Dermed være ikke sagt, at kommissionen skal bruges som en art sovepude, men da kommissionen nu er godt i gang med problemerne, er det vel naturligt, at den får lov til at føre arbejdet til ende.

Valbak: Jeg kunne selvfølgelig godt bruge det samme billede ved denne behandling som ved behandlingen af det forslag om sygeforsikring, vi lige har drøftet, men det har jeg, synes jeg, ikke nødvendig, for hr. Bundvad opfattede jo billedet akkurat så venligt, som billedet kunne fortolkes.

Jeg kan også her nøjes med at henvise til min ordførertale ved den første forhandling, vi havde den 30. januar om emnet — folketingets forhandlinger 1968-69, sp. 3454-57 — men jeg skal gerne gentage, at vi for vort vedkommende ønsker en harmonisering af dagpengeydelse efter indkomstbortfaldsprincippet, og derfor forestår der et tungt arbejde med at tilnærme de forskellige niveauer til hinanden.

Om invaliditetserstatningerne synes jeg, jeg roligt kan nøjes med at henvise til